

Příště:
Nora Grundová
(novinářka)
Tomáš Belko
(textař)
Olga Sommerová
(režisérka)

ÚVAHA, NIKOLI VÝZVA

Nedávno byla zveřejněna výzva *Vědci proti strachu a lhostejnosti* s podpisy mnoha osobností, jichž si vážíme, některých převelice. Přesto se s ní nemůžeme ztotožnit. Již v preambuli není podle našeho názoru na místě sdělení: *Jsme vědci a vědkyně (...), lidé, jejichž základní schopnosti i hodnotou by mělo být kritické myšlení, schopnost nazírat problémy nezaujatě, pracovat s informacemi, rozeznat fakta od hypotéz*, jež podprahově naznačuje, že u ostatních se takové schopnosti nepředpokládají. Navíc obsah výzvy sám má k „vědeckosti“ a k *diskusi s chladnou hlavou a na základě faktů* daleko, což jen dokládá, že *zkušenosť ničemu tak jasné neodporuje jako přesvědčení, že člověk, který vyniká v jednom nebo i více oborech, je v otázkách každodenních záležitostí moudřejší než kdokoli jiný* (Wilfred Trotter).

Tato výzva obviňuje českou společnost z narůstajícího rasismu a xenofobie. Neznáme ale žádný průzkum, jenž by to doložil. Česká společnost většinově rasistická či xenofobní tradičně nebyla a pravděpodobně ani dnes není. Jedním argumentem jsou jména na předních příčkách soutěží o českou superstar: Vlasta Horváth, Sámer Issa, Martina Balogová, Gabriela al Dhábba či Ali Amiri byli přitom vybráni v širokém hlasování diváků TV Nova, mezi nimiž lze stěží předpokládat výraznou převahu intelektuálů. Dalším jsou davy návštěvníků z celého světa, kteří k nám stále bez obav proudí.

Slabinou výzvy je také to, že hovoří o problémech, ale nenabízí skutečná řešení. Apel na politiky, aby se nechovali populisticicky, je sice milý, ale ignoruje skutečnost, že politici mají populismus do značné míry v popisu práce.

Ale hlavní problém výzvy tkví podle našeho názoru v tom, že v ní není ani zmíněn zásadní problém vztahu české populace k současné imigrační krizi: není jím ani tak islámský terorismus (než se prokáže opak, předpokládáme, že průměrný občan ČR se nedomnívá, že každý vyznavač islámu je terorista) jako spíš to, co plyně z postojů muslimských imigrantů k integraci do evropské společnosti: že se v naprosté většině integrovat nechodaří. Jedním příkladem za velmi mnohé budiž vyjádření šéfa Muslimské unie ČR pana Abbáse, který v televizi veřejně požadoval, aby trvale usazení muslimové byli vyňati z právního řádu naší země a aby pro ně platila šaría. Z toho, co můžeme objektivně pozorovat např. v Británii, Francii či Belgii, navíc lze dovodit, že to je jen první krok na cestě k požadavku, abychom se i my řídili stejným kodexem.

Nesdílíme radikalismus docenta Konvičky, ale zcela se s ním shodujeme v tom, že islám v našem způsobu života nechceme. Nepatří do něj svým pojetím rovnosti pohlaví, individuálních svobod, lidských práv (pokud takové hodnoty vůbec pojímá), pojetím zločinu a trestu a mnohým dalším. Máme opodstatněné obavy, že muslimští imigranti jednou – a nemuselo by to dlouho trvat – zcela změní život v naší zemi. A domníváme se, že tyto obavy jsou oním skutečným problémem, který má česká společnost se současnou imigrační vlnou. Řešením nejsou petice zleva, zprava či zprostředka, nýbrž maximální snaha o porozumení tomu, co se děje, a neprodlené uchopení nepříjemných témat, která jinak zneužijí extremisté a rasisté. Opomíjením či znevažováním těchto obav a „politickou korektností“ se jejich nástup usnadňuje.